

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

EVANGHELIA ZILEI

LUCA, I, 26-38

26) Iar în a șasea lună a fost trimis îngerul Gavriil de la Dumnezeu, într-o cetate din Galileea, al cărei nume era Nazaret ,
 27) Către o fecioară logodită cu un bărbat care se chema Iosif, din casa lui David; iar numele fecioarei era Maria .
 28) Și intrînd îngerul la ea, a zis : Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine. Binecuvîntată ești tu între femei.
 29) Iar ea, văzîndu-l, s-a tulburat de cuvîntul lui și cugeta în sine : Ce fel de închinăciune poate să fie aceasta ?
 30) Și îngerul i-a zis : Nu te teme, Marie, căci ai aflat har de la Dumnezeu.
 31) Și iată vei lua în pîntece și vei naște fiu și vei cheme numele lui Iisus.
 32) Acesta va fi mare și Fiul Celui Preaînalt se va chema și Domnul Dumnezeu Îi va da Lui tronul lui David, părintele Său.
 33) Și va împărăți peste casa lui Iacov în veci și împărăția Lui nu va avea sfîrșit.
 34) Și a zis Maria către înger : Cum va fi aceasta, de vreme ce eu nu știu de bărbat?
 35) Și răspunzînd, îngerul i-a zis : Duhul Sfînt Se va pogori peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri; pentru aceea și Sfîntul care Se va naște din tine, Fiul lui Dumnezeu se va chema.
 36) Și iată Elisabeta, rudenia ta, a zămislit și ea fiu la bătrînețea și aceasta este a șasea lună pentru ea, cea numită stearpă.
 37) Că la Dumnezeu nimic nu este cu neputință .
 38) Și a zis Maria : Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvîntul tău ! Și îngerul a plecat de la ea.

Apărătoare Doamnă, pentru biruință mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi. Ci ca una ce ai stăpînire nebiruită, slobozește-ne din toate nevoile, ca să-ți cîntăm Ție : Bucură-te, Mîreasă, pururea Fecioară !

(condacul I, Acatistul Bunevestiri a Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria)

“ CUVINE-SE CU ADEVĂRAT SĂ TE FERICIM, NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU ”

Cine este aceasta ca zorile de luminoasă și curată ?
Este Împărăteasa rugăciunii, este rugăciunea
întrupată.

Stăpână Porfirogenetă și Doamnă a Dimineții,
Logodnica Mângâietorului, Preschimbător al
vieții.

Spre Tine noi alergăm, arși, mistuiți de dor !
Ia-ne și pe noi părtași ai Sfântului Munte Athon,
Și fă-te și nouă
umbră și rouă,

Tu, adumbrirea de dar,
să-și afle și firea noastră înnoirea
din zămislirea de Har,

Ca să-ți strigăm cu toată făptura
într-o deplină închinăciune:

Bucură-te, Mireasă, urzitoare de nesfârșită rugăciune !
(condac I, Imnul acatist la rugul aprins al Maici
Domnului-ieroschimonah Daniil-Sandu Tudor)

RUGĂCIUNE

Mihai Eminescu

Crăiasă alegându-te
Îngenunchem rugându-te,
Înalță-ne, ne mîntuie
Din valul ce-ne bîntuie;
Fii scut de întărire
Și zid de mîntuire,
Privirea-ți adorată
Asupra-ne coboară,
O, Maică prea curată
Și pururea fecioară,

Marie !

Noi, cei din mila sfîntului
Umbră facem pămîntului,
Rugămu-ne-ndurărilor,
Luceafărului mărilor ;
Ascultă-a noastre plîngeri,
Regină peste îngeri,
Din neguri te arată,
Lumină dulce, clară,
O, Maică prea curată
Și pururea fecioară,

Marie !

ÎNCHINARE MAICII PREACURATE

Vasile Militaru

Maică Preacurată pururea Fecioară,
Floare miresmată, lumii'ntregi Comoară,-
Oare cu ce floare,-
Flori ce toate pier,-
Să Te-asemăn oare ,
Când Tu ești din Cer ?
Iată, mi-nchid ochii, ca Tu har să-mi dai:
Prin ei să văd neaua crinilor din Rai,-
Din a lor lumină
Vrînd să-mi fac veșmânt,
Cerului Regină ,

Psalm plângând să-I cânt...

Îngerii să-mi facă- pe pămînt cum nu e,
Scară ce spre Tine Su fletul să-mi suie,

Desbrăcat de tina
Cea cu aripi frînte,-
Spre-al primi Regina
Cerulei să-i cînte.

Dar, cum Heruvimii Ei întruna-i cîntă,-
Ce mai e-n măsură un biet om să-i spună ,
Dacă-n Psalmi și plîngeri

Picurându-și plînsul,
Cetele de îngeri

N-ar sta-n cor cu dânsul ?..

Maică Preacurată, fagure de miere,
Mila Ta o dăruie orișicui Ți-o cere,

Și la fel și mie
Fagure mi-ai dat,-

În durerea-mi vie

Când Ți-am lăcrimat...

O, Prea milostivă ce din Cer se frînge

Și pentru pămîntul plin de viermi, tot plînge,-

În ce fel de calde

Lacrimi omul oare

Ar putea să scalde

Sfintele-Ți picioare ?....

Iar eu, cu ce lacrimi, din această vale,

Voi putea răspunde lacrimilor Tale ?,

Că, de nestemate

Ele de-ar fi, ploaie,-

Toate-ar fi păcate,

Toate-ar fi noroaie !

Cum putea-voi oare ca să spăl cu ele

Sfintele-ți picioare,- fulgurînde stele,-

Când nici neaua n-are

Mai curat vestmîntul

Din clipita'n care

A atins pămîntul ?...

O, Minunea lumii, Cea cu Fiu Prea-înalț,

Cerulei cu stele Veșnic Diamant,-

Clipei cea de față,

Dor în pieptu-mi port,

Că mă simt în viață

Ca un vierme mort,

Neputînd în ruga-mi jar aprins să pun,

Maică ce născut-ai Fiu A-tot Bun,-

Când Tu-n ceruri, veșnic,

Lacrimi verși ca ploi,

Și inima-Ți -sfeșnic-

Arde pentru noi !

Deci, atît pot, Maica slăvilor senine :

Să-mi ridic la ceruri ochii către Tine,

Și-n genunchi, cu vie

Lacrimă -ca frînt-

Aliluia, Ție,

Pururea să-Ți cânt !

DIN MINUNILE MAICII DOMNULUI :

MAICA DOMNULUI ÎMPARTE DARURI , CELOR CE SE OSTENEAU A CÎNTA ȘI A PRIVEGHEA ÎN BISERICĂ

Cuviosul Atanasie de la Aton, zidind o frumoasă biserică în cinstea Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, binevoind și bucurîndu-se de acest dar , Preacurata s-a făgăduit că Ea personal va chivernisi acest Sfânt Locaș cu cele necesare, numai să-și împlinească monahii, datoria și pravila lor. Preasfânta, adeseori cerceta acest Sfânt Locaș și purta grijă de starea sufletească a monahilor ce viețuiau aici, lucru care se vede foarte bine, din povestirea ce urmează.

Cel ce s-a învrednicit a vedea aceea , se numea Matei, care petrecea bine în viața călugărească și care avea ochii inimii curați și luminați. Acela stînd cu frică, cu luare-aminte și cu cucernicie, la cîntarea de dimineață în adunarea bisericii, a văzut intrînd în biserică pe Preasfînta Fecioară, cea prealuminată, cu doi îngeri prealumiinați, un înger mergea înaintea ei purtînd o făclie, iar altul în urmă; apoi ea umbla printre frați și le împărțea daruri. Astfel, fraților care stăteau în strane și cîntau, le-a dat cîte doi-sprezece bani, celor ce stăteau în pridvor, cîte șase bani, iar la unii din frații cei vrednici, le-a dat cîte șase galbeni. Matei a văzut acestea, și el în persoană s-a învrednicit a lua șase bani din preacuratele Ei mîini. Sfârșindu-se vedenia, fratele acela s-a dus la Cuviosul Părinte Atanasie, și l-a rugat să-i dea și lui loc în ceata celor ce cîntă, și a spus Sfîntului ceea ce văzuse. Părintele cunoscînd că aceea este cercetarea Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, s-a umplut de multă bucurie duhovnicească. Împărțirile galbenilor la frați , a înțeles că erau feluritele ei dăruiri, care s-au împărțit fiecăruia după vrednicie. Pentru că, celor ce stăteau la cîntare, cu rugăciuni mai fierbinți și cu luare aminte, li s-a dat mai mare răsplătire; iar cei ce luau aminte mai puțin, mai puțin au primit. Cel ca e a văzut aceea, a fost asemănat cu cei mai mici, pentru că prin lipsirea de darurile cele mai mari, să se mîhnească și să spuie vedenia, iar pe de alta, ca să nu se mîndrească prin asemănarea cu cei mai vrednici, ci să petreacă cu cei mai mici, în smerita cugetare. Din această arătare s-a cunoscut bunăvoînța Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, pentru Cuviosul Atanasie și pentru mănăstirea lui (V.Sf.5 iulie)

STRIGÎND CĂTRE MAICA DOMNULUI ÎN TIMPUL CĂDERII, ESTE SALVAT DE LA MOARTE

Ținînd cont de toate minunile Maicii Domnului săvîrșite în vremile de demult, vedem că și în zilele noastre s-au făcut și încă se fac multe minuni văzute cu ochii noștri .

Între anii 1951-1952 se picta biserica din satul Celmegești, Vîlcea. Între pictori lucra pe schelă și pictorul Marin Săndulescu din satul sus-numit. Între altele el spunea următoarele :

-În viața mea am fost un păcătos. Însă aveam o mare evlavie la Maica Domnului, așa cum am și acum. Cînd pictez icoana cu chipul Maicii Domnului, mă rog la ea și mă ajută să le pictez mai bine, cu toate că sunt păcătos.

Iată că într-o zi pe cînd Marin Săndulescu vopsea acoperișul de pe turnul bisericii, a călcat greșit și s-a prăbușit în jos , de pe schelă, de la o înălțime de 25-30 metri. Toți credeau că a murit. După 10 minute a deschis ochii, s-a deșteptat ca dintr-un somn, și a zis:

-Dați-mi o cană cu lapte să beau.

Cei din jur și-au făcut cruce.

-Cum ai scăpat cu viață, frate Marine ?

-În clipa cînd cădeam de pe turn, m-am rugat la Maica Domnului cu credință, zicînd: "Maica Domnului, ajută-mi !" Și îndată am simțit sub mine ca niște aripi, care mă sprijineau, pînă am ajuns jos.

După ce a băut o cană cu lapte, pictorul Marin Săndulescu s-a urcat din nou pe schelă și a lucrat cu spor pînă seara (†)

(fragmente din Minunile Maicii Domnului", protosinghel Nicodim Măndița, București 1993)

BOLILE SUFLETEȘTI ALE FAMILIEI CREȘTINE DE ASTĂZI

Ce trebuie să facă soțul (soția) a cărui soție și o parte din copii s-au dus la secte ?

Familia dezbinată de secte este la un pas de destrămare, mai ales dacă soția părăsește Biserica Ortodoxă, căci copiii de obicei, urmează credința mamei. În asemenea situație, soțul rămas ortodox trebuie să se ducă cu soția și copiii la un duhovnic bun, să-i ceară sfat și rugăciune de întoarcere și de întărire în Ortodoxie. Însă, să facă aceasta cât mai curînd posibil, pînă cînd cei amăgiți din casă nu se leapădă cu totul de Botezul ortodox și pînă nu intră în ei duhul cel rău al mîndriei și al neascultării, căci atunci cu greu mai pot fi întorși la Biserica lui Hristos.

Despre aceasta trebuie să știe preotul paroh, încă din prima zi, cînd ortodocșii au avut primele discuții cu sectanții vînători de suflete. Orice zi de întîrziere poate fi spre pierderea veșnică a sufletului căzut în cursa diavolului.

Ce păcat fac creștini care cred în Dumnezeu, dar nu merg la biserică regulat și nu păzesc poruncile Domnului ?

Creștinii care nu merg regulat la biserică, în Duminici și sărbători, și nu împlinesc poruncile Mîntuitorului, săvîrșesc multe păcate cu voie și fără voie și își pierd mîntuirea sufletului.

Iată cîteva din marile păcate și primejdii în care cad cei ce nu participă regulat la slujbele Bisericii, nici nu citesc cărți sfinte și se roagă foarte puțin :

- Au credință slabă în Dumnezeu, plină de îndoieli și întrebări ;
- Nu cunosc profund credința ortodoxă și o confundă cu alte religii ;
- Nu pot gusta din dulceața rugăciunii curate și din bucuria mîntuirii ;
- Nu pot gusta frumusețea dumnezeiască a Sfintei Liturghii ;
- Nu pot cunoaște și pătrunde tainele Ortodoxiei și trăiesc în afara ei ;
- Nu știu puterea mîntuitoare a Sfințelor Taine și nu se spovedesc din copilărie, pînă ajung bătrîni și bolnavi ;
- Nu doresc Sfînta Împărtășanie și nu se silesc să se facă vrednici de Trupul și Sîngele lui Hristos ;
- Sînt permanent nemulțumiți sufletește și robiți de griji și de patimi omenești, iar casa lor este mereu tulburată ;
- Nu au milă de cei săraci, îi judecă și sînt zgîrciți și lacomi ;
- Nu vor să aibă copii și îiucid fără nici o căință ;
- Își cresc rău copiii și nu îi învață poruncile lui Dumnezeu ;
- Se tem de sărăcie, de tîlhari și mai ales de moarte ;
- Se judecă cu cei din jur pentru orice lucru și au gînduri de hulă și deznădejde ;
- Se ceartă cu părinții de la avere și vorbesc de rău pe slujitorii Bisericii ;
- Nu vor să asculte de preoți și amîină pocăința .

În ce caz soțul ortodox poate da divorț de soția convertită la una din secte ?

Soțul ortodox poate da divorț de soția eretică, sau soția ortodoxă de soțul eretic, numai în cazul cînd ea sau el refuză categoric să revină la Ortodoxie, oricîte eforturi s-ar fi făcut pentru întoarcere. De asemenea, dacă soția sau soțul căzut încearcă să tragă la sectă atît pe copii, cît și pe celelalte rude ortodoxe. În acest caz grav soțul ortodox trebuie să dea divorț de soția eretică, cu dezlegarea preotului paroh și a Canoanelor Bisericii .

Ce păcat fac creștini care înjură de cel sfinte și cum se pot izbăvi de acest greu păcat ?

Cei ce înjură de cele sfinte hulesc pe Dumnezeu și pe sfinți și fac un mare păcat împotriva Duhului Sfînt, care nu se iartă nici în veacul acesta, nici în cel viitor, dacă oamenii mor nepocăiți. Aș ne învăță Domnul nostru Iisus Hristos. De aceea, creștinii, mai ales bărbații care înjură de cele sfinte, sînt datori să se spovedească din copilărie, să nu mai înjure niciodată, să-și facă canonul dat de preot și să se pocăiască cu lacrimi. Altfel nu se pot mîntui. În casele unde este hulit Dumnezeu, acolo intră diavolul, iar în casele unde se laudă Dumnezeu, acolo locuiesc sfinții îngeri.

Ce este vrăjitoria ?

(continuare în numărul viitor)

(fragment din "Călăuza ortodoxă în familie și societate" de arhimandrit Ioanichie Bălan, vol II)